

JEDEME NA "CHALUPU"

ÁĚtrtek, 02 kvĚten 2024

Tak chalupu nebo chatu jsme v blĚzkĚ rodinĚ nikdy nemĚli, jen jednou nĚjm vzdĚlenĚ strĚc zapĚjĚil svou chatu u VranovskĚ pĚehrady; jinak jsem jako dĚcko nechataĚmĚla, ani nekemovala. Moje prĚjzdniny na zĚkladce spoĚĚvaly v pobytu u babiĚky nebo jinĚch pĚmĚbuznĚch na vesnici. A prĚjzdniny stĚmedoĚkolskĚ Ěi vysokoĚkolskĚ? Ty byly i jednak povinnou praxĚ, jednak mojĚ brigĚdou, abych si vydĚlala na parĚdu.

V dobĚ

svĚho pracovnĚho Ěivota jsem vĚtĚinou Ěila na vesnici, nejprve nĚkolik let ve stĚmediskovĚ, pak cca 25 let v mĚstĚ, kde stĚlo domĚ jenom sedm, a celkem, i s nĚmi pĚti, nĚs bylo 18. TakĚ jsme v podstatĚ Ězna chalupĚ Ěe bydleli.

KdyĚ

jsem mĚla oslavit 60. narozeniny, moc se mi do toho nechtĚlo. PĚmĚlela jsem, co mi nejdĚ vadĚ - a zjistila, Ěe pocit, Ěe kvĚli mnĚ pĚjedou rodinnĚ-pĚsluĚnĚci zblĚzka, ale hlavnĚ i zdaleka, takĚ jim bude dĚle trvat cesta, neĚ mĚ Ěe trvat vlastnĚ-oslava, coĚ mĚl bĚt pĚvodnĚ obĚd nebo veĚeĚme, popĚ. obojĚ.

TakĚ

jsem se obĚjvala opatĚnĚ- kvĚli covidu, tedy aby nĚjm tĚeba domluvenou restauraci nezavĚmeli. Nakonec jsem naĚla ĚenĚ- Ěe pronajmu si na celĚ vĚkend dostateĚnĚ velkou chalupu! NenĚ- nĚs mĚlo Ěe moje dcera s rodinou, syn s pĚtelkynĚ, bratr a synovci, partnerovy tĚmi dcery s rodinami, k tomu dvĚ kamarĚdky, jedna i s partnerem.

PostupnĚ

jsem se pak v pĚjtek sjĚdĚli, uĚili si spoleĚnĚ celou sobotu, a v nedĚli se odĚdĚlo. Oslava se vydaĚmĚla a tak jsme si rodinnĚ setkĚnĚ zopakovali o rok pozdĚji. Pak jsem rok promarodila, takĚ tĚetĚ- Ěe ChalupaĚ se konala minulĚ vĚkend. TentokrĚt jsem naĚla ubytovĚnĚ- v menĚ- chalupĚ, proto jsem zvala jen dĚti s rodinami, bohuĚel nemoci Ěast jeĚtĚ zredukovaly, a tak jsme ani vĚjch Ěest loĚnic nevyuĚili.

SamozĚejmĚ

vĚdycky hledĚjme chalupu, kam smĚ- takĚ pejsci, v rodinĚ mĚjme dva. V tĚto chalupĚ smĚli psi pouze do tzv. ĚlutĚho pokoje v pĚzemĚ-, coĚ nĚjm nevadilo, my stejnĚ kvĚli alergikovi mezi nĚmi psiska ani v pĚedchozĚch letech do spoleĚenskĚ mĚstnosti nebereme.

Na

pĚteĚnĚ- veĚeĚmi jsem nasmaĚila Ězky, na sobotnĚ- veĚeĚmi nakoupila maso a klobĚjisy na grilovaĚku, na snĚdanĚ jsem kromĚ peĚiva nakoupila sĚry a Ějunku. PĚivezli jsme tedy takovĚ ten nejvĚtĚĚ- kufr plnĚ jĚdla, koĚ s jablky, minerĚjky a dĚusy, navĚc majitel chalupy mĚl ve sklepĚ naraĚenĚ pivo a vinotĚku.

UĚili

jsem si prochĚjky po okolĚ- v pĚjtek a v nedĚli pĚed odjezdem, v sobotu byl vĚlet delĚĚ, kdy jsme aspoĚ zvenku okoukli nĚjakĚ pamĚjky (prohlĚdka zĚmku s pĚedĚjky by nebyla dobrĚ nĚpad) a prolezli hodnĚ skalisek s vyhlĚdkou do krajiny vĚetnĚ jednĚ velmi romantickĚ zĚ-ceniny hradu z 13. stoletĚ.

Odpoledne

se uskuteĚnil fotbalovĚ zĚpas naĚich mladĚch fotbalistĚ s tĚmy posĚlenĚmi

o tatã-nky. Pod chalupou byla louka, na kraji houpaãky, lanovka, skluzavka, v chalupã plno dãevãnã½ch hraãek. V krajnã-m pãã-padã bychom pãmi nepãã-znivãm poãasã- vydrãeli s dãtmi v chalupã, ale vzhledem k tomu, Åže se nãjm poãasã- vydaãtilo, byli jsme hlavnã venku na terase.

Za rok se sejdeme
zase nãkde jindeã!

Milena Novãkovã